

1. **Forberedelsen.**

Forberedelsen var lang og ret frustrerende. Jeg havde oprindeligt planlagt at skulle af sted semesteret før, altså om foråret, da det passede bedre med moduludbudet på DB. Desværre var jeg ikke opmærksom på, at der kun gives tilladelser én gang om året, da langt de fleste tager af sted om efteråret. Jeg søgte derfor for sent, hvilket betød, at mange af udvekslingsaftalerne var "taget". Efter lang tids forsøg på at finde et sted blandt de tiloversblevne af DBs kontakter, der udbød fag på engelsk, og som var interessante for mig, opgav jeg og udsatte projektet til efteråret. Det skal siges, at studieadministrationen på DB var ret hjælpsom og havde været villig til at give mig en forhåndsgodkendelse i sidste øjeblik, hvis jeg havde fundet et sted, jeg gerne ville til.

Processen med at søge forhåndsgodkendelse var ellers besværlig, da det kan være svært at gennemskue ud fra de fremmede institutioners hjemmesider, hvilke fag de udbyder et eller flere semestre ude i fremtiden. Samtidig kan det være svært at vide, hvad der præcist menes med "modules", "courses", "programmes" osv. Når det gælder England skal man yderligere være opmærksom på, at de regner med 60 credits per semester i stede for 30 ECTS.

Studievejledningen og -administrationen var søde og hjælpsomme hele vejen igennem, men det kunne have været rart med mere information, f.eks. om at det er "meningen" man skal tage af sted om efteråret, og at forhåndsgodkendelsen er et foreløbigt dokument, der godt kan ændres senere.

2. **Ankomst til uddannelsesinstitutionen.**

"Union of Student" (dvs. en slags DSR) arrangerer en "Meet-and-greet" service, hvor man for 25£ kan blive hentet i Manchester lufthavn på det tidspunkt man har meldt sin ankomst og blive kørt i bus til Sheffield. Jeg fravalgte selv denne service og havde hjemmefra købt en National Express-busbillet for ca. 7 £, som tog mig til buscentralen i Sheffield hvorfra jeg tog en bybus. Det var mere besværligt, men billigere.

The Union afholdt også en intro-uge for internationale studerende, som kan anbefales meget. På hjemmesiden og i de officielle papirer stod der i år, at Erasmus-studerende ikke kunne deltage, men det viste sig at være en fejl. Det kostede ca. 1.000 kr, men jeg vil mene det var pengene værd. Vi boede og spiste på et tomt kollegium i en uge, og blev introduceret til universitet, byen, engelsk kultur, sundhedssystem og alt muligt andet. Vi var i løbet af ugen på forskellige udflugter og byture. Alt var meget professionelt, og nogle gange blev man næsten holdt for eget i hånden. Efterfølgende kunne jeg konstatere, at mange af mine venner i Sheffield, var folk jeg mødte i intro-ugen.

Efter intro-ugen kom registrerings-ugen, hvor man i princippet skulle vælge og melde sig til fag. Processen var utroligt lang og bureaukratisk og tog det meste af fire dage. Allerede ugen før havde jeg fået min kontaktperson fra instituttet til at godkende fagene på forhåndsgodkendelsen, så jeg behøvede ikke at møde op til fag-basaren og vælge dem. Alligevel var det en lang proces at blive

registreret først på instituttet og så på universitetet, hvilket alt sammen foregik manuelt på forskellige adresser i byen. Eftersom nogle og tyve tusinde studerende skulle registreres var det ret kaotisk, til dels fordi de fleste ikke rigtigt vidste hvad der foregik, men bare fulgte strømmen. Ved et uheld blev jeg f.eks. registreret hos universitetets lægehus, hvilket Erasmus-studerende ikke behøver, fordi jeg bare stillede mig op i den næste kø!

Alle studerende år tildelt en "personal tutor", som de kan henvende sig til med diverse faglige og personlige problemer. Som Erasmus-studerende er man ikke automatisk med på "listen" og jeg skulle derfor selv henvende mig for at få en. Da jeg gjorde det, var det ikke noget problem, og jeg fik tildelt Erasmus-kontaktpersonen, som jeg kendte i forvejen. Til gengæld lykkedes det mig aldrig at komme på instituttets mailingliste, da jeg ikke var "rigtigt" tilknyttet. Derfor måtte jeg stole på at få informationer fra mine medstuderende.

3. **Fagbeskrivelse.**

Jeg fulgte fire fag: "Information system and the information society", "Information systems in organisations", "Information retrieval and digital libraries" og "Information systems modelling". Fagene var valgt ud fra interesse, selvfølgelig, men i lige så høj grad af praktiske årsager fordi de lå om efteråret og ikke lå samtidig. Generelt var undervisningen meget "anvendelses-orienteret", måske med undtagelse af "Information system and the information society", der var mere diskussionsbaseret. Der blev lagt vægt på at lære at blive informationsprofessionel frem for akademiker. Retrieval-faget handlede f.eks. i høj grad om at lære at bruge Google. Undervisningen bestod af forelæsninger med enkelte praktiske sessions, og der var generelt færre diskussion end jeg er vant til, måske fordi langt de fleste studerende var ikke-englændere, hovedsageligt fra Asien og Afrika.

Eksamensformen var essays, dvs. 3.000 -4.000 ord lange opgaver, som regel valgt fra en liste med emner. De skulle ikke indeholde empiri, men forholde sig kritisk til akademisk litteratur. "Information systems modelling" skilte sig lidt ud, idet eksamen var tre rapporter hvoraf den første og den sidste var gruppearbejder, hvor jeg arbejdede sammen med to piger fra Indonesien og Indien. Det var forfriskende, at der var mindre fokus på formalia, og gruppearbejderne var sjove, men også lidt opslidende pga. de sproglige og kulturelle forskelle. Til gengæld blev vi vældigt gode venner i løbet af vores diskussioner.

De øvrige essays kunne godt virke lidt trivielle, og man kunne blive lidt uengageret i selve indholdet og "bare" prøvede at bestå, til dels fordi der med otte essays i løbet af semestret og januar ikke var tid eller energi til at fordybe sig. Til gengæld er jeg ikke i tvivl om at underviserne er autoriteter inden for deres forskningsområder, og de var meget åbne over for de studerende der var særligt interesserede i at diskutere et emne uden for undervisningen.

4. **Bolig.**

University of Sheffield garanterer bolig for udenlandske studerende, hvilket jeg benyttede mig af. Det var lidt dyrt, ca. 15.000 kr. for et semester. Jeg valgte at få rabat ved at betale på én gang, hvilket var noget af en udskrivning! Som Erasmus-studerende kunne man prioritere to kollegier hvoraf det ene har

kantine, hvor beboerne køber morgen- og aftensmad. Af ukendte årsager havnede jeg dog i et lille victoriansk (og dårligt isoleret!) hus sammen med tre andre Erasmus-piger. Informationsniveauet var meget lavt, og vi fandt egentlig aldrig helt ud af, hvor vi skulle henvende os når noget gik i stykker, eller hvornår den der papir-container egentlig skulle stilles ud til vejen. Til gengæld var det dejligt at have eget køkken og masser af plads.

Når man søger bolig, er det ikke garanteret, at man ikke skal dele værelse med en anden, men så vidt jeg ved, skete det kun for ganske få, og de blev alle flyttet i løbet af et par uger.

Hele boligsøgningsprocessen var lidt stresset, da alt var meget forsinket, til dels pga. oversvømmelser i Sheffield, men også pga. det lave informationsniveau. Tilsyneladende eger universitetet dog masser af boliger, så jeg tror, alle der søger får et eller andet.

Hvis ikke man er interesseret i at bo på kollegium er der masser af private udlejere. De er tilsyneladende billigere, og kvaliteten er svingende. De fleste steder deles fire om et lille rækkehus og deler køkken og bad. Nogle fandt uden problemer sådan et hus i løbet af intro-ugen.

Hvis ikke man har dyne og pude med hjemmefra, kan det anbefales at købe i løbet af intro-ugen eller så hurtigt så muligt, da mange tusind studerende prøver at købe de samme ting på samme tid, og der hurtigt bliver udsolgt. Hvis man skal købe, er Primark i midtbyen nok det billigste sted.

5. **Det sociale liv.**

The union of Students siges at være en af de bedste i England, og er paraplyorganisation for flere hundrede foreninger, menigheder og klubber. De er alle meget aggressive for at få medlemmer, og i de første uger er området omkring universitetet fyldt med repræsentanter der vil kapre medlemmer. Jeg var selv med i en vandrekлуб for at udnytte at Sheffield ligger op til en nationalpark (The Peak District) og andre af mine venner var frivillige i forskellige organisationer eller gik til sport eller musik. Alle foreningerne koster penge at være medlem af, typisk ca. 5-10 £. De fleste har, ud over deres egentlige formål, en ugentlig "social" der består i at gå på pub eller ud at bowle eller lignende. Desuden har de studerende på Department of Information Studies en forening der arrangerer sådanne "socials". De er en god måde at lære den engelske (druk)-kultur at kende på, da man let kommer til kun at omgås andre internationale studerende. De to grupper blandes ikke så meget, måske pga. af den førnævnte drukkultur, der forskrækker de ikke-europæiske studerende. De engelske studerende er generelt ret festlige, høflige og interesserede, men kan være svære at lære at kende.

6. **Andre praktiske og økonomiske forhold.**

Prisniveauet i England er generelt det samme eller lidt højere end hjemme, afhængig af kursen. Mange steder i Sheffield er der studierabat, husk at spørge! Sterling flyver billigt mellem København og Eastmidlands, som ligger ca. en times transport fra Sheffield, ellers er lufthavnen i Manchester nærmest. Hvis man skal rundt i landet kan det som regel betale sig at tage en bus (coach) i stedet for tog. National Express og Megabus er ofte billige. Det kan betale sig

at købe i god tid.

Hvis man vil have et engelsk sim-kort, er Mobile World, som fås i The Car Phone Warehouse en god mulighed.

7. **Evaluering.**

Akademisk vil jeg give tre, da jeg ikke følte undervisningen og eksamensformen var specielt udfordrende, selvom arbejdspresset var højt. På den anden side er der ikke tvivl om at underviserne ved hvad de taler om.

Generelt får institutionen også tre. Selve oplevelsen og studiemiljøet er til en højere karakter mens informationsniveauet og bureaukratiet trækker ned. F.eks. var det frustrerende ikke at kunne komme på instituttets mailingliste.

8. **Andet.**

På trods af, at det til tider har været lidt frustrerende, især i planlægningsfasen, har det været en fantastisk oplevelse. Det har været sjovt at skulle arbejde sammen med folk fra helt andre kulturer, og interessant at få undervisningen på DB sat i perspektiv ved at prøve en anden måde at studere på. Desuden bliver man meget rutineret i at skrive og tale engelsk som de gør det i South Yorkshire samtidig med at man får øvet sit skole-tyske og franske og diverse mellemting når man skal kommunikere med folk fra alle mulige steder.